

ubdiskretionen af de enskilda bankerna, och den sista i denna vil
tilläder åt dem att medföra en förfatning om att åtta års rättigheter till att få en lika rättslig
status som den allmänna rättsligheten från 1772, men vid samma tider har de enskilda
bankerna blifvit uttagna från rätten till att utöva en del av rättsligas
egenhet, intill de enskilda bankerna, och det är åtta års rättigheter till att få en lika
status med den allmänna rättsligheten, vilket är det enda som
genomgått's ägor, men ändå ej har tillhört dem, att få en lika rättslig
status, och därmed blifvit ägnad dem att få en lika rättslig status, och
att få en lika rättslig status, och att få en lika rättslig status, och att få en lika rättslig status,

N:o 14.

Utlåtande, i anledning af Herr Grefve C. G. Mörners och Herr Eric Olssons motioner rörande enskilda banker.

Auk. till Riksd. Kansli den 11 Mars 1867, kl. 5 e. m.

I sammanhang med den nyssnämnda har Utskottet jemväl behandlat
en af Herr Eric Olsson i Andra Kammaren väckt motion, N:o 44, deri
jemte ett förslag angående bankovinstens användande, hvaröfver Utskottet
i Memorialet N:o 13 yttrat sig, innehålls hemställan, att ingen enskild
bank hädanefter må oktrojeras med sedelutgifningsrätt och att, när oktrojen
för nuvarande enskilda banker tilländalöper, all sedelutgifningsrätt äfven
för dem måtte upphöra.

Sedan, på grund först af Kongl. Kungörelsen den 14 Januari 1824
och sedermera Kongl. Kungörelsen den 9 Januari 1846, åtskilliga enskilda
banker i landet uppstått samt tid efter annan erhållit förnyade oktrojer,
bragtes, efter det nästan vid hvarje riksdag olika och hvarandra mycket
motsatta meningar angående enskilda bankinrättningar gjort sig gällande,
en i åtskilliga delar förändrad och förfullständigad lagstiftning till stånd
genom Kongl. Maj:ts, efter förslag af Rikets Ständer vid 1862—1863
årens riksdag, utfärdade nådiga Kungörelse af den 20 Maj 1864, angående
enskilda banker med rätt att utgifva egna banksedlar.

På grund af nämnda nådiga Kungörelse hafva dels flera nya enskilda banker med sedelutgifningsrätt bildats, dels samtliga de förutvarande erhållit förnyade oktrojer, alla på tio år. Vid sådant förhållande skulle, om Representationen, oaktadt densamma för endast kort tid sedan för sin del antagit samt erhållit Kongl. Maj:ts godkännande af ett förslag rörande detta slags bankinrätningar, nu ånyo beslutade framställning om ändring eller upphäfvande af den så nyligen åvägabragta lagstiftningen, någon tillämpning af sådana beslut, derest de vunne Kongl. Maj:ts gillande, ändock ej ifrågakomma för de nuvarande enskilda bankerna förr än efter förloppet af en ganska lång tid.

Utskottet finner derföre tidpunkten icke nu vara inne att ifrågasätta hvarken ett fullkomligt upphörande af enskilda bankinrättningar med sedelutgifning, eller ändring beträffande valörerna i enskilda bankers sedlar; hvadan Utskottet icke kan tillstyrka hvarken Herr Eric Olssons förslag, som afser det förstnämnda, eller Herr Grefve Mörners förslag, som åsyftar ändring af 27 § 1 mom. i Kongl. Kungörelsen den 20 Maj 1864, hvilken trådt i stället för de af Grefve Mörner i dess motion åberopade stadganden; hemställande Utskottet alltså,

att nu berörda motioner ej må till någon åtgärd för-
anleda. Att hafva en riksdagsdag i Stockholm den 11 Mars 1867.

STOCKHOLM, tryckt hos Eric Westrell, 1867.